

Bratia a sestry,

Pán Ježiš v Podobenstve o rozsieváčovi hovorí o ľuďoch, ktorí počúvajú Božie slovo, ale kvôli neskorším starostiam alebo súženiam prestanú Bohu dôverovať. Hovorí aj o ľuďoch, ktorí Božie slovo počúvajú, ale potom ich zláka klam bohatstva. Nóach je príkladom človeka, ktorý Božie slovo počúval nielen niekedy. Nóach dôveroval Bohu!

Dôveroval Bohu vtedy, keď mu povedal, aby vstúpil do korábu a dôveroval Bohu aj vtedy, keď mu povedal, aby z korábu vystúpil. Koráb pristal na Ararate. Po určitom čase voda opadla a zem bola úplne suchá. Vtedy Boh prikázal Nóachovi, aby koráb opustil. Nóach nepočúvol Božie slovo iba raz. Nekonal podľa Božieho slova iba niekedy. Boh povedal a Nóach sa podľa Božieho slova zachoval. Rovnako ako neskôr Abrahám, keď mu Boh prikázal, aby išiel do krajiny, ktorú mu ukáže.

Nóach nekládol Bohu žiadne otázky. Je už vonku naozaj bezpečne? Nebolo by lepšie ešte pre istotu trochu počkať? Nóach Božie slovo ani nespochybňoval, ani nedoplňal a ani neopravoval. Jednoducho sa Božej vôli podvolil. Veril, že Božie slovo ho vedie správne. Preto je aj v Liste Židom Nóach uvedený v zozname ľudí, ktorí sú pre nás príkladom vo viere. *„Vierou Nóach, prijímúc od Boha znamenie o tom, čo ešte nebolo vidieť, s bázňou postavil koráb na záchranu svojej rodiny. Touto vierou odsúdil svet a stal sa dedičom spravodlivosti z viery.“* (Žid 11, 7) Nóach počúval Božie slovo pred potopou a aj po potope. Nóach dôveroval Bohu!

Koráb mal Nóachovi poskytnúť iba dočasné útočisko, ale Nóach sa na koráb mohol upnúť ako na hmotnú istotu. Boh nám pomáha a dáva nám to, čo pre časný život potrebujeme, ale nie v tom má byť naša istota. Máme na stole chlieb, ale mali by sme byť hladní aj po Božom slove. Môžeme si kúpiť, čo pre každodennú potrebu potrebujeme, ale náš vdáchný postoj voči Pánu Bohu by mal byť rovnaký aj vtedy, keď by sme o hmotné istoty prišli. Za všetko máme Bohu ďakovať. Ďakujme mu za svoje domovy, za každodenný pokrm a ďalšie hmotné zabezpečenie! Nikdy nezabudnime, kto za tým stojí. Všetky hmotné istoty majú svoj koniec, ale Božie slovo zostáva naveky. Nóach neuctieval koráb. Nóach dôveroval Bohu!

Keď z korábu vyšiel von, urobil oltár pre Hospodina. Je to prvá biblická zmienka o stavaní oltára. Potom na tom oltári obetoval Bohu. Nóach ďakoval Bohu za záchranu. Ďakujme aj my Bohu za to, že nám dáva to, čo potrebujeme pre časný život. Oslavujme Boha za večnú nádej. Najvzácnejší dar je sám Ježiš Kristus! V Jeho mene máme nádej na vzkriesenie. Boh nám dáva život večný. Nespoliehajme sa na to, čo máme, čo vidíme, čoho sa môžeme dotknúť, ale spoľahnime sa na Božie slovo a nechajme sa ním viesť v živote.

Božia milosť je vzácna a ešte viac vyniká, keď poznávame svoju vlastnú hriešnosť. Boh hovorí, že zmýšľanie človeka je zlé od mladosti.^(21. v.) Nie je to výpoveď o nejakom konkrétnom človeku, ale o celom ľudstve. Čo sa myslí pod slovom zlé? Veď nie je pravda, že všetci ľudia neustále vymýšľajú len to, čo škodí. Pán Ježiš povedal: *„Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať svojim deťom dobré dary, o čo skôr dá dobré veci váš Otec nebeský tým, čo Ho prosia!“* (Mt 7, 11) To, že vieme vykonať veľa dobrého, nevyvracia to, že sme zlí. Myslí sa tým naša hriešna podstata.

Časový údaj „od mladosti“ zase neznamená, že človek prichádza na svet dobrý, ale ako

rastie, stáva sa zlým. Žalmista s pokorou vyznáva: „*Hľa, v neprávosti som sa zrodil a v hriechu počala ma moja matka.*“^(51, 7) Na svet prichádzame hriešni. Zvykne sa to označovať ako dedičný hriech alebo prvotný hriech. Nech by sme sa snažili akokoľvek, nikdy nezmeníme svoju podstatu. Môžeme vykonať veľa dobra a vymyslieť skvelé veci, ale nikdy sa nám nepodarí dosiahnuť taký stav, že by sme robili iba to, čo je dobré a všeobecne prospešné.

Božie slovo ide priamo k základom. Boh hovorí, že zlé je „*zmýšľanie*“. Pre Izraelcov bolo zdrojom myšlienok a rozhodovania srdce. Pán Ježiš povedal: „*Nie čo vchádza do úst, poškvŕňuje človeka, ale čo z úst vychádza, to poškvŕňuje človeka. Ale čo vychádza z úst, pochádza zo srdca, a to poškvŕňuje človeka. Lebo zo srdca pochádzajú zlé myšlienky...*“^(Mt 15, 11 a 18-19) Aj v spomínanom 51. žalme je prosba, aby Boh stvoril čisté srdce. Je to jasné vyjadrenie toho, že človek sa hriechu alebo viny nezbaví. Boh však má tú moc.

Aj v našej cirkvi krstíme už novorodencov, ale neveríme, že pri krste sa zmýva dedičný hriech. Veríme, že z moci hriechu sme vykúpení predrahou Kristovou krvou. Len Boh, ktorý sa svetu zjavil v Ježišovi, nás môže vyslobodiť z pút hriechu. Ježiš nám prináša zmenu od základov. Len v Ježišovi je možný nový začiatok pre padlé stvorenie. Apoštol Pavol napísal: „*Preto ak je niekto v Kristovi, je nové stvorenie. Staré veci sa pominuli, a hľa, nastali nové.*“^(2Kor 5, 17)

V Bohu je naša nádej. Potopa sa konala iba raz a viackrát už nikdy nenastane. „*Dokiaľ však zem trvať bude, sejba ani žatva, chlad ani horúčosť, leto ani zima, deň ani noc nikdy neprestanú.*“^(22. v.) Kým bude svet svetom, nebude ľudstvo vyhladené. Nie preto, že by sme sa zmenili k lepšiemu. Nie preto, že by sme boli menej hriešni ako ľudstvo pred potopou. Len v Božej milosti. Koniec nastane až Ježišovým druhým príchodom. Ešte stále trvá čas milosti.

Nechajme sa v živote viesť Božím slovom. Nielen niekedy, ale v každom čase prijímajme Božiu vôľu. S radosťou nasledujme Ježiša Krista. Ježiš nás zachránil. V Ježišovi je naše nádej na dobrý koniec časného života a ešte lepší začiatok večného života. Amen

Vyslanie: 2Tim 3, 14-17

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.